

ΕΝΑ ΜΕΙΓΜΑ ΑΠΟ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ, ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΑΕΝΑΗ ΦΛΟΓΑ

ΣΑΝΟΝ ΜΕΣΕΝΤΖΕΡ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
π α ι δ ι κ ό

Πρώτη έκδοση Ιούνιος 2023

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ Shannon Messenger,
Keeper of the Lost Cities – Everblaze, Aladdin, an imprint of Simon & Schuster
Children's Publishing Division, 2013

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Κατερίνα Λελούδη
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ελένη Κυριακίδου

ISBN 978-618-03-3451-7
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83451
Κ.Ε.Π. 5342 Κ.Π. 16752

© 2014, Shannon Messenger
© 2021, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562
metaixmio.gr
metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

ΕΝΑ

«ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ;» φώναξε ο Κίφι μες στο ουρλιαχτό του ανέμου και τον αχό της θάλασσας. «Μη μου πεις πως η μεγάλη και τρανή Σόφι Φόστερ φοβάται».

«Απλώς προσπαθώ να συγκεντρωθώ!» του φώναξε η Σόφι, ενώ ευχόταν να μην ακουγόταν τόσο τρεμουλιαστή η φωνή της.

Όχι ότι μπορούσε να τον ξεγελάσει.

Ως Εμπαιθτικός, ο Κίφι ένιωθε τον τρόπο που κυλούσε στις φλέβες της σαν ένα κοπάδι φρενιασμένα μαστόδοντα. Το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να τραβήξει μια βλεφαρίδα που τη φαγούριζε –το νευρικό συνήθειό της– και να προσπαθήσει να μη σκέφτεται πόσο πολύ ψηλά από τον ωκεανό βρισκόταν.

«Θα έπρεπε να φοβάσαι» της είπε ο Σάντορ με την αλλόκοτη, τσιριχτή φωνή του. Ακούμπησε το γκρίζο γκομπλινίσιο

χέρι του στον ώμο της Σόφι και την τράβηξε από την άκρη του γκρεμού. «Δεν μπορεί, θα πρέπει να υπάρχει πιο ασφαλής τρόπος να τηλεμεταφερθείς».

«Δεν υπάρχει».

Τον περισσότερο καιρό η Σόφι ένιωθε ευγνωμοσύνη που είχε τη συνεχή προστασία ενός τόσο γεροδεμένου σωματοφύλακα – ειδικά από τότε που οι απαγωγείς της είχαν αποδείξει ότι μπορούσαν να τη βρουν ανά πάσα στιγμή, οπουδήποτε.

Μερικές φορές όμως έπρεπε να ρισκάρει.

Απόδωξε το χέρι του Σάντορ – κάτι που χρειάστηκε αρκετή προσπάθεια, αν αναλογιστεί κανείς ότι ήταν πάνω από δύο μέτρα ψηλός, με δικέφαλους σαν γιγάντια αγκωνάρια – και προχώρησε μπροστά, θυμίζοντας στον εαυτό της πως προτιμούσε την τηλεμεταφορά από τη φωτομεταφορά. Παρά τα βραχιόλια συγκέντρωσης που φορούσε σε κάθε της καρπό ή τα ενεργειακά πεδία που δημιουργούσαν τα βραχιόλια για να κρατήσουν το σώμα της ενιαίο σε κάθε άλμα, είχε ξεθωριάσει πάρα πολλές φορές, για να νιώθει πραγματικά ασφαλής.

Ωστόσο, πολύ θα ήθελε να μην ήταν απαραίτητη για την τηλεμεταφορά η ελεύθερη πτώση.

«Θέλεις να σε σπρώξω;» προσφέρθηκε ο Κίφι και γέλασε όταν η Σόφι τραβήχτηκε απότομα μακριά του. «Έλα τώρα, θα έχει πλάκα – για μένα τουλάχιστον».

Ο Ντεξ πίσω τους ρουθούνισε. «Και να σκεφτείς τώρα ότι αυτός θα έρθει μαζί σου».

«Χα, μάλλον εκείνη θα έρθει μαζί μου» τον διόρθωσε ο

Κίφι, χαρίζοντάς τους το χαρακτηριστικό του πονηρό χαμόγελο. «Έλα, πες στον Ντεξ με ποιον ήρθε πρώτα σε επαφή το Συμβούλιο».

«Μόνο και μόνο επειδή έχει αναλάβει τώρα ο πατέρας σου τις επισκέψεις στο Άσυλο» του θύμισε η Σόφι.

«Ε, η πρωτιά είναι πρωτιά. Παραδέξου το, Φόστερ. Με χρειάζεσαι».

Η Σόφι ευχόταν να μπορούσε να πει όχι, αλλά δυστυχώς το Συμβούλιο όντως ήθελε να πάει μαζί της ο Κίφι. Απ' ό,τι φαινόταν, η Σίλβενι αντιμετώπιζε κάποια προβλήματα στο καινούριο της σπίτι στο ειδικό καταφύγιο ζώων των ξωτικών και, αφού η Σόφι και ο Κίφι είχαν ιδιαίτερη σχέση με τον πολύτιμο φτερωτό μονόκερο, το Συμβούλιο είχε ζητήσει να πάνε αμέσως στο Άσυλο και οι δύο.

Πρέπει να ανησυχούσαν πολύ οι Σύμβουλοι, για να είναι πρόθυμοι να βασιστούν στον Κίφι...

«Λυπάμαι, Ντεξ» είπε η Σόφι και προσπάθησε να βγάλει την έγνοια από το μυαλό της. «Ξέρεις πως, αν μπορούσα, θα σε έπαιρνα μαζί».

Ο Ντεξ χαμογέλασε –όχι όμως αρκετά για να φανούν τα λακκάκια του– και ξαναγύρισε στην κλειδαριά που η Σόφι τού είχε ζητήσει να ανοίξει.

Η Σόφι δεν ήθελε να του πει ότι θα πήγαινε με τον Κίφι, γιατί φοβόταν πως θα έκανε τον Ντεξ να νιώσει πάλι παραμελημένος. Με τον Γκρέιντι όμως να λείπει σε απόρρητη αποστολή και την Ένταλιν να βοηθάει στη διάσωση ενός ινδοχοίριου –ένα μοβ χαμστεροειδές πλάσμα σε μέγεθος ροτβάιλερ– πριν το ανακαλύψουν οι άνθρωποι, η Σόφι χρεια-

ζόταν έναν Τεχνοπαθητικό για να περάσει την καγκελόπορτα του Κλίφσαϊντ.

«Αν σε βοηθάει καθόλου, ούτε ο Σάντορ επιτρέπεται να έρθει» πρόσθεσε, για να το μετανιώσει αμέσως μόλις είδε την αντίδραση του Σάντορ.

«Ναι, και είναι τελείως παράλογο! Υποτίθεται ότι σε προστατεύω – όχι ότι θα μου απαγορεύουν την είσοδο με κανόνες που τους ήρθε να βάλουν τελευταία στιγμή!»

«Ει, ούτε καν ο μπαμπάς μου δεν επιτρέπεται να έρθει μαζί μας. Μην ανησυχείς όμως» –ο Κίφι πέρασε το χέρι στους ώμους της Σόφι– «θα την προσέχω εγώ για σένα».

Δεν ήταν σίγουρη η Σόφι ποιος βόγκηξε πιο δυνατά: εκείνη ή ο Ντεξ.

Ο Σάντορ άρπαξε τον Κίφι από τους ώμους και τον σήκωσε στον αέρα. «Έτσι και βρω έστω και μία γρατσουσιά πάνω της...»

«Όπα, καλάρωσε λίγο, Γιγάντορ» είπε ο Κίφι, τινάζοντας τα πόδια στον αέρα, ενώ προσπαθούσε να ελευθερωθεί. «Δεν πρόκειται να αφήσω να πάθει κάτι. Μην ξεχνάμε όμως ότι μιλάμε για τη Σόφι εδώ πέρα. Το πιθανότερο είναι ότι θα χρειαστούμε και καμιά επίσκεψη από τον Έλγουιν».

Ακόμα και ο Ντεξ γέλασε μ' αυτό.

Η Σόφι τούς αγριοκοίταξε.

Δεν έφταιγε εκείνη που κατείχε το ρεκόρ επισκέψεων στο Θεραπευτήριο του σχολείου, για να μη μιλήσουμε για τις αμέτρητες επισκέψεις στο σπίτι που είχε κάνει ο Έλγουιν. Δεν το είχε επιλέξει να έχει θανατηφόρα αλλεργία ή γενετικά ενισχυμένες ικανότητες που δεν μπορούσε να ελέγξει.

Και σίγουρα δεν είχε ζητήσει η ίδια να προσπαθούν να τη σκοτώσουν ένα τσούρμο επαναστάτες – οπότε μάλλον έπρεπε να ακούει τον Σάντορ και να μη φεύγει από κοντά του.

«Μια χαρά θα είμαστε» υποσχέθηκε και πέρασε τα ξανθά της μαλλιά πίσω από τα αυτιά της, προσπαθώντας να ακουστεί πολύ πιο σίγουρη απ' όσο ένιωθε. «Μπορώ να μας τηλεμεταφέρω κατευθείαν μέσα στο Άσυλο, ενώ η ασφάλεια έχει τριπλασιαστεί από τότε που μεταφέρθηκε εκεί η Σίλβενι».

«Και μετά θα έρθεις κατευθείαν σπίτι» πρόσθεσε ο Σάντορ, ενώ περίμενε να νεύσει καταφατικά ο Κίφι για να τον αφήσει κάτω. «Σε μια ώρα θα είστε πίσω».

«Ωω, έλα τώρα» κλαψούρισε ο Κίφι καθώς έστρωνε τη σκούρα μπλε κάπα του. «Δύο βδομάδες έχουμε να δούμε τη Σίλβενι».

Η Σόφι χαμογέλασε.

Δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί πως ο Κίφι θα δενόταν τόσο πολύ με ένα αστραφερό φτερωτό άλογο. Έδειχνε όμως να του λείπει η Σίλβενι το ίδιο μ' εκείνη. Ίσως και περισσότερο, αφού το δικό του κεφάλι δε σφυροκοπούσε από χαρωπές μεταδώσεις φτερωτού μονόκερου κάθε φορά που την έβλεπε.

Η Σίλβενι ήταν το μόνο πλάσμα που δεν μπορούσε να εμποδίσει η ιδιαίτερη τηλεπάθεια της Σόφι, ίσως επειδή ο Μαύρος Κύκνος είχε βασίσει τα γονίδια της Σόφι σε DNA φτερωτού μονόκερου όταν τη «δημιούργησε» – κάτι που δεν την ενθουσίαζε καθόλου, μα καθόλου. Οι φίλοι της την είχαν διαβεβαιώσει ότι δεν το έβρισκαν αλλόκοτο, αλλά εκείνη εξακολουθούσε να αισθάνεται σαν «αλογοκόριτσο».

«Ξέρεις πόσο πολύ πανικοβάλλεται η Σίλβενι» θύμισε στον Σάντορ, προσπαθώντας να επικεντρωθεί στο μεγαλύτερο πρόβλημα που είχαν. «Θα μας πάρει μερικές ώρες να την ηρεμήσουμε».

Ο Σάντορ μουρμούρισε γρυλίζοντας. «Καλά. Έχετε περιθώριο μέχρι τη δύση – αν αργήσετε όμως, θα σε θεωρήσω υπεύθυνο, κύριε Σένσεν. Και πιστεψέ με όταν σου λέω πως δε θέλεις να γίνει κάτι τέτοιο».

«Φοβού την οργή του Γιγάντορ – το 'πιασα». Ο Κίφι έσυρε τη Σόφι πάλι στην άκρη του γκρεμού. «Έλα, πάμε!»

«Τα λέμε στο σχολείο τη Δευτέρα τότε» μουρμούρισε ο Ντεξ, με το βλέμμα καρφωμένο στο χώμα καθώς έβγαζε τον κρύσταλλο του σπιτιού του από την τσέπη. «Έχω ρυθμίσει τον μηχανισμό, ώστε να ανοίγει η κλειδαριά με το DNA σου, οπότε μάλλον δε θα με χρειαστείς πια».

«Πάντα θα σε χρειάζομαι, Ντεξ» του είπε η Σόφι, κοκκινίζοντας ολόκληρη καθώς πρόσθεσε βιαστικά: «Είσαι ο καλύτερός μου φίλος».

«Και σ' το λέω, μεγάλε» πετάχτηκε ο Κίφι. «Όταν θα 'σαι επιτέλους έτοιμος να αποκαλύψεις την ικανότητά σου – σοβαρά τώρα, τελείωνε πια μ' αυτό–, πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Μπορούμε να μπούμε στο γραφείο της δέσποινας Αλίνα και να το γεμίσουμε με κακά δεινοσαύρου. Ή γκλιτεράτα κακά φτερωτού μονόκερου! Ή να...»

«Κι εμπιστεύεσαι τώρα την ασφάλειά σου σ' αυτόν;» τον διέκοψε ο Σάντορ, δείχνοντας σαν να θέλει να στραγγαλίσει πάλι τον Κίφι.

«Μπορώ να φροντίσω μόνη μου τον εαυτό μου» του θύ-

μισε η Σόφι, χτυπώντας με το δάχτυλο το μέτωπό της. «Ξέχασες πως είμαι Επιβλητής;»

Μπορεί να είχε ανάμεικτα συναισθήματα για τη σπάνια αυτή ικανότητα να επιβάλλει πόνο στους άλλους, αλλά θα της φαινόταν χρήσιμη έτσι και δεχόταν επίθεση από τους επαναστάτες.

«Είμαστε έτοιμοι λοιπόν;» ρώτησε ο Κίφι κι έκανε με το χέρι μια κίνηση σαν να βουτούσαν στον γκρεμό.

Το στόμα της Σόφι στέγνωσε.

«Το 'χεις, Φόστερ. Σταμάτα να αμφιβάλλεις για τον εαυτό σου».

Κούνησε το κεφάλι της καταφατικά και προσπάθησε να μην κοιτάξει κάτω ενώ ρωτούσε: «Θυμάσαι πώς λειτουργεί η τηλεμεταφορά;».

«Καλά, την τελευταία φορά αυτό που κάναμε ήταν βουτιά θανάτου, οπότε είναι όλα κάπως θολά. Είμαι σίγουρος όμως ότι το μόνο που χρειάζεται είναι να κολλήσω πάνω σου και να ουρλιάζω σαν παλαβός όσο εσύ θα ανοίγεις το σύμπαν στα δύο, σωστά;»

«Κάτι τέτοιο. Πάμε με το τρία».

Ο Σάντορ άρχισε για άλλη μια φορά να διαμαρτύρεται, ενώ οι δυο τους λύγιζαν τα γόνατα.

«Ένα» μέτρησε η Σόφι, σφίγγοντας το χέρι του Κίφι τόσο δυνατά, που έτριξαν οι αρθρώσεις της.

«Δύο».

Έδωσε στον εαυτό της λίγο παραπάνω από ένα δευτερόλεπτο προτού κλείσει τα μάτια και ψιθυρίσει την τελευταία λέξη.

«Τρία».

Η λέξη ήταν ακόμη κολλημένη στα χείλη της καθώς πηδούσαν κι οι δυο από τον γκρεμό.

Ο Κίφι άρχισε να ουρλιάζει, να φωνάζει και να τινάζει χέρια και πόδια, η Σόφι όμως έμεινε βουβή, προσπαθώντας να βγάλει από το μυαλό της οτιδήποτε άλλο πέρα από τη ζεστασιά που άρχιζε να θεριεύει και την αδρεναλίνη που κυλούσε ορμητικά στις φλέβες της.

Έπεφταν, έπεφταν, έπεφταν, ώσπου η Σόφι ένωσε την αλμυρή αχλή να υγραίνει τα μάγουλά της. Αλλά πάνω που ήταν έτοιμη να ουρλιάξει, κάτι έκανε κλικ μες στο μυαλό της και εξακόντισε την καυτή νοερή ενέργεια στον ουρανό.

Ένας κεραυνός ήχησε και ο κόσμος κάτω από τα πόδια τους άνοιξε στα δύο, στέλνοντάς τους βαθιά μες στο σκοτάδι.

Δεν υπήρχε χώρος ή χρόνος στο κενό. Δεν υπήρχε πάνω ή κάτω. Ούτε δεξιά ή αριστερά. Μόνο η έλξη της δύναμης και η ζεστασιά του χεριού του Κίφι. Η Σόφι όμως ήξερε πως το μόνο που είχε να κάνει ήταν να σκεφτεί το μέρος που ήθελε να πάει, και θα ήταν ελεύθεροι.

Το Άσυλο, σκέφτηκε και έφερε στον νου της την εικόνα των πλούσιων λιβαδιών και των απέραντων δασών που είχε δει στις εικόνες. Η φωτογραφική της μνήμη μπορούσε να ανακαλέσει κάθε έντονη λεπτομέρεια, ίσαμε τις μικροσκοπικές στάλες πάχνης που σκέπαζαν κάθε πέταλο και φύλλο, λαμπυρίζοντας σαν χρυσόσκονη στον ήλιο.

«Είσαι μαζί μου, Φόστερ;» φώναξε ο Κίφι, όταν δεν εμφανίστηκε καμία έξοδος.

«Έτοι νομίζω».

Έκλεισε τα μάτια ακόμα πιο σφιχτά, έφερε στον νου της τα σκαμμένα βουνά που προστάτευαν το Άσυλο από τον υπόλοιπο κόσμο, τα κάθε μορφής και χρώματος ζώα που τριγυρνούσαν στα λιβάδια. Προσπάθησε ακόμα και να φανταστεί τον εαυτό της να στέκει σε κάποιο λιβάδι με τον Κίφι και να κοιτούν τη Σίλβενι να πετά πέρα ψηλά, με τα αστραφτερά ασημένια της φτερά.

Αλλά, όταν άνοιξε τα μάτια, το μόνο που είδε ήταν σκοτάδι – πυκνό, ασφυκτικό, αδιαπέραστο.

Πανικός έσφιξε το στήθος της κι η Σόφι πάσχισε να ανασάνει, να συγκεντρωθεί στο Άσυλο με όλη τη δύναμη του μυαλού της.

Τότε ξέσπασε μια τόσο έντονη ημικρανία, που ένιωθε το μυαλό της να ραγίζει. Αυτό που την τρομοκρατούσε όμως περισσότερο δεν ήταν ο πόνος αλλά η συνειδητοποίηση που ήρθε μαζί μ' αυτόν.

Είχαν παγιδευτεί στο κενό.

Η

Σόφι Φόστερ είναι έτοιμη για τη δική της επίθεση.

Τα ταλέντα της γίνονται όλο και πιο ισχυρά, και με τη μυστηριώδη ομάδα του Μαύρου Κύκνου να αγνοεί το κάλεσμά της για βοήθεια, αποφασίζει να βρει μόνη της τους απαγωγείς της, πριν πέσει για ακόμα μία φορά στα χέρια τους.

Ένα παράτολμο σφάλμα όμως φέρνει τις Χαμένες Πόλεις στα πρόθυρα του πολέμου και κάνει πολλούς να φοβηθούν ότι αυτήν τη φορά η Σόφι το παράκανε. Με τον κόσμο στραμμένο εναντίον της, η Σόφι αναγκάζεται να στηριχτεί στους φίλους της, παρόλο που κάτι τέτοιο σημαίνει ότι θα βάλει τη ζωή τους σε σοβαρό κίνδυνο. Κι όσο πιο βαθιά προχωρά η αναζήτησή τους, τα πλοκάμια της συνωμοσίας απλώνονται όλο και πιο πολύ, αποδεικνύοντας πως ο πιο θανάσιμος εχθρός της Σόφι μπορεί να βρίσκεται πολύ πιο κοντά από όσο νομίζει.

**Στο συνταρακτικό αυτό τρίτο βιβλίο της σειράς,
η Σόφι πρέπει να πνίξει τη φλόγα της επανάστασης
προτού καταστρέψει όσους και όσα αγαπάει.**

**ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 3,7 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ!**

ISBN:978-618-03-3451-7

9 786180 334517

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83451

Από 11 ετών

metaixmio.gr